

achte mark swedisch, alle iar tho der broderschop des hilgen lichams na vnsir stat willekore vor hundirt swedisch mark, vnd desse vorschreuen sôs mark ewigher rente sal gaen ut dem bastouen, de dar belegen is by der norder porten, mit alle syner tobehoringe up vnde neddir, vnd desse erbenomde renthe sal utgeuen vnd tho danke betalen de den bastouen nu besid vnd de na em kumpt, to ewigen tiden, tho veer tiden des jares deme oldermanne vnde bysitteren der vorbenomden broderschop, also nu to sunte Johannis dage anstande, dar negist to sunte Michelis daghe, dar na tho wynachten vnd so vort to paschen vnd so vort, van jare to jare to ewigen tiden, sundir jenigherleie vortoch. Dat loue wy Herman Swarte, Claws Brasche, Lodewich Durschede vnd Peter van dem Brinke mit vnsen eruen vnd hern Symon dem oldermanne vnd bisitteren vnd der ganzen broderschaft des hilgen lichams to ewigen tiden, na vnsir stat willekore, stede vnd vaste to holdene zundir jenigherleye argelist eddir hulperede; vnd des tho merem getughe so hebbe wy vnsir allir ingesegele wetende gehangen an dessen breeff. Datum anno Domini m^occcc^oix^o, in vigilia natiuitatis sancti Johannis Baptiste et precursoris Domini.

På frânsidan: Strømbadstughan.

Sigillen: N. 1, 2, 4 och 5 saknas; N. 3. Bomärke med omskr.: . . . WES BRAS . . .

1072.

1409 d. 25 Juni.

Vadstena.

Katerina Thiegnsdotter, enka efter Siunde Ragvaldsson, testamenterar till Vadstena kloster gården Möckelhult jemte torpet Vallemåla i Dalhems socken (Norra) Tjusts härad.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Alla thøm thætta breff hœra ælla see helsar iak Katerina Thiængx dotter, fordhom Siwnda Ragualzsons hustru, æuærdhelica meth varom Herra. Gør iak allom vitirlikit ok kunnoght meth thæsso sama mino næruarande opno brefwe, at iak hawer vnt ok gifwit i Gudz hedher, varfru ok sancte Birgitto, klostreno i Vazstenom til testament oc siæla gift for mina siæl oc minna varnadha oc frænda, alla the iak ær skyllogh nakat got foregœra, lifwande ok dœdha, ok for min lægherstadh, ther iak wtuæl i klostreno Vazstenom, mit eghit rætta goz, som ær mit fædherne, som callas Myklult, swa mykyt mik ther tilhœre oc eet thorp ther vndir liggir, som callas Valla male, i Dalems sokn i Thiust liggjande, meth allom thæsso gozsins tillaghom, som ther nu tilligger oc af allir tillighat hawir, thet som mik tilhœre, i hwario thet hælzt ær, ængo vndantakno. Swa afhændir iak mik thet æpter thænna dagh oc tileghnar iak thet oc oplater oc hemolar klostreno Vazstenom til bygning ok bestandilse oc til æuærdhelica ægho, æpter thy ther forescrefwat ær, swa at klostrit ælla thæs rætte æmbizmæn maghin oc skulin makt hawa thet fræselica radha oc styra, byta, sælia ælla skipa i hwat matto thøm bæzst nøgher, vtan hwars mins arfwa ælla nakars annars hinder ælla qual, vndir Gudz hyllyst oc vinscap, æpter thænna dagh. Ok giuir iak hærizhœfdhinganom i thy hæridtheno gozit ligger fulla makt meth thæsso brefwe thet fast fara oc stadhugt gœra æpter landz laghom, klostreno som saght ær til æuærdhelica ægho.

Datum et actum Vazstenis, anno Domini m^ocdix, in crastino beati Johannis Baptiste. Til thæssins breffs mere visso oc fulbordha læter iak mit eghit incighle hængias for thætta breff, ok bedhis iak til vitnisbyrdh oc stadhfæstelse hedherlix herra incighle, som ær herra Pætars af Loptom, kannungx ii Lynkøpunge, ok ther meth skællica manna incighle minna arfwa, som æru Gummundz Siggasons, Lassa Paulsons ok Hanus Holabechx incighle meth mino eghno, som før ær saght.

Sigillen: N. 1. Se N. 983,1; N. 2—5 saknas.

1073.

1409 efter d. 26 Juni.

De engelska sändebudens vid kyrkomötet i Pisa skrifvelse till någon furste om Alexander den femtes val till påfve.

Afskr. i Vadstena klostets breffbok (A 26) fol. 63.

Serenissime et illustrissime princeps ac excellentissime domine, domine noster singularissime. *Post debitam et deuotam recommendationem*: Scimus certissime quod vestra illustris serenitas, zelus domus Dei, deuota, summa et continua cordis affectione, vt tantum catholicum principem decet, sanctam matrem ecclesiam, tanto hactenus tempore tantaque indignitate lacessitam atque distractam, decori vnitatis restitutam, cum pace et salute fidelium desiderauit minari (muniri?); ideo libentissime, vt nobis debitum fore conspiciamus, que ad vnitatem ipsam pertinent intimamus, vt inde vestra sublimitas regia merito gaudeat et exultet, nam tam diu desiderata faustaue christicolis dies ex alto concessa venit, vnde Jhesu salvatori nostro, tanti muneris largitori, flexis anime genibus gracie agende sunt; et vt que magnam verborum copiam requirerent, ne vestre maiestatis aures multiloquio offendamus, quanto breuius possumus, absoluamus, accipite quod, sacro et generali concilio in hac ciuitate Pisarum spiritus sancti gracia sollempniter et canonicè congregato, cuius viam solam ad dandum pacem ecclesie optimus Deus, populi sui miseritus, non solum aperuit sed ad exitum votium et optatum mirabili progressu perduxit, ipsum sacrum concilium, ad quod ex diuersis mundi partibus ac variis nacionibus notabilium prelatorum eorundem ac serenissimorum regum, principum, ducum, marchionum, dominorum et vniuersitatum sollempnium oratorum, inter quos nos pro parte illustrissimi et incliti principis et domini nostri, domini regis Angliæ fuimus, necnon magistrorum in theologia et juris doctorum, clerique et populi in ingenti frequentia magna et mirabilis multitudo confluit, omni cum maturitate procedens et omnibus, que seruari debuerunt, rite seruatis contra Petrum de Luna et Angelum Corario, olim de papatu dampnabiliter contententes, sententiam tulit diffinitiuam, per quam ipsos et eorum vtrumque propter enormia et notoria crimina, iniquitates et excessus, a Deo et sacris canonibus esse et fuisse ipso facto abiectos, priuatos et ab ecclesia precisos hereticos et a fide deuios declarauit, ipsosque et eorum vtrumque per eandem diffinitiuam sententiam ex habundanti priuauit et abiecit et precidit, ecclesiam vacare Romanam ad cautelam insuper decernendo, prout laciis in ipsa sententia continetur. Postquam sententiam reuerendissimi in Christo patres et domini nostri, sancte Romane